

Dosarul nr. 3ra-1127/22
2-20159970-01-3ra-31102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Ciumac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

01 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright”

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Asociația Obștească „Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova” privind anularea actelor administrative și obligarea aprobării prin ordin a instrucțiunii,

împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” și a fost menținută hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 18 decembrie 2020, Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Asociația Obștească „Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova” privind anularea ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 169 din 22 august 2016, anularea ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 73 din 17 iunie 2020 și obligarea directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să aprobe prin ordin Instrucțiunea de efectuare a monitorizării activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform deciziei Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, reclamanta a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune, atât prin contract direct, cât și prin contracte de reprezentare.

A menționat reclamanta că la 28 septembrie 2020, a depus petiție la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, care a fost respinsă prin răspunsul din 22 octombrie 2020, la 4 noiembrie 2020, a depus cerere prealabilă, iar la 18 noiembrie 2020, aceasta a fost respinsă, astfel, fiind constatată lipsa dorinței sincere a Agenției de a respecta legislația în vigoare și drepturile titularilor de drepturi de autor și conexe reprezentate de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright”.

A invocat reclamanta că Agenția organizează consultări publice privind modificarea și completarea Legii nr. 139/2010, în contextul necesității implementării Directivei 2014/26/CE privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă, conform Planului național de acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova-Uniunea Europeană.

A susținut reclamanta că Directiva 2014/26/CE prevede că informațiile contabile incluse în raportul anual de transparență sunt auditate de una sau mai multe persoane abilitate prin lege să auditeze conturi în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului. Raportul de audit, inclusiv rezervele exprimate în acesta, se reproduc integral în raportul anual de transparență.

Suplimentar a mai indicat reclamanta că Directiva 2014/26/CE prevede că statele membre ar trebui să stabilească proceduri adecvate prin intermediul cărora să se poată monitoriza respectarea prezentei directive de către organismele de gestiune colectivă. Astfel, prin Directiva respectivă se prevede garantarea ca fiecare organism de gestiune colectivă dispune de o funcție de supraveghere pentru monitorizarea permanentă a activităților și îndeplinirea de către persoanele care administrează activitatea organismului a îndatoririlor care le revin, iar în ceea ce privește raportarea situațiilor financiare, eficiența utilizării oricăror sume reținute Directiva 2014/26/CE se axează pe efectuarea unui audit, or, raportul de audit constituie actul care elucidează toate întrebările ce țin de costul gestionării drepturilor și al altor servicii prestate de OGC titularilor de drepturi.

A afirmat reclamanta că Instrucțiunea privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe aprobată prin ordinul directorului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 169 din 22 august 2016, nu este una care se încadrează în prevederile legale, deoarece, odată cu modificarea legislației, această Instrucțiune nu este în concordanță cu alte norme în vigoare, precum și nici ordinul nr. 73 din 17 iunie 2020, nu întrunește condițiile de validitate.

Prin urmare, reclamanta a susținut că parcursul anilor 2014-2019, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu s-a conformat prevederilor Legii nr. 114/2014 și, în special, art. 37 alin. (2), (3) de a prezenta Parlamentului propuneri privind punerea în concordanță a legislației cu Legea nr. 114/2014 și în special de a pune în concordanță Legea nr. 139/2010, art. 51 alin. (3), (4), (5) cu Legea nr. 114/2014.

A relevat insistent reclamanta că Instrucțiunea privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe aprobată prin ordinul directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea

Intelectuală nr. 169 din 22 august 2016, are la bază art. 51 alin. (3), (4) și (5) al legii nr/ 139/2010, care e contrar legislației în vigoare, iar ordinul directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 73 din 17 iunie 2020 cu privire la efectuarea controlului activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe are la bază ordinul directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 169 din 22 august 2016, prin care a fost aprobată Instrucțiunea privind controlul.

A mai indicat reclamanta că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu deține competența de control prin prisma Legii nr. 139/2010, Legii nr. 114/2014 și a Legii nr/ 86/2020, ținând cont de faptul că în conformitate cu legislația în vigoare, inclusiv Legea privind controlul de stat, Agenția nu are statutul unui organ de control și supraveghere.

În aceste condiții, reclamanta Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” a solicitat anularea ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 169 din 22 august 2016, anularea ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 73 din 17 iunie 2020 și obligarea directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să aprobe prin ordin Instrucțiunea de efectuare a monitorizării activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe.

Prin hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, terț Asociația Obștească „Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova” privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

Dispozitivul hotărârii din 16 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificat Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” cît și avocatului Sergiu Negruța care acționează în interesele Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” la data de 29 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei. (f.d.167/168, Vol.I)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 octombrie 2021, Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” a depus apel nemotivat, împotriva hotărârii din 16 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 03 ianuarie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a expediat prin intermediul oficiului poștal pentru notificare participanților la proces copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.178, Vol.I), însă la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma notificarea deciziei motivate a primei instanței.

La 14 ianuarie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” a depus motivarea apelului. (f.d. 180/184, Vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul nemotivat cît și motivarea apelului depuse de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” împotriva hotărârii din 16 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” și s-a menținut hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani. (f.d.23; 24/30, Vol.II)

Pentru a decide astfel, Completul specializat al instanței de apel, raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale pricinii, a reținut ca atribuția de avizare a unei organizații de gestiune colectivă este în strânsă corelare cu atribuția de monitorizare, supraveghere și control al respectivei entități.

La caz, Completul specializat al instanței de apel a notat că prin eliberarea avizului în calitate de organizație de gestiune colectivă, AGEPI în numele statului își asumă pe parcurs gestionarea eficientă a drepturilor de autor și drepturilor conexe de către respectiva organizație și constată un fapt juridic prin întrunirea condițiilor relevante stabilite de Legea nr.139 din 02 iulie 2010 pentru a activa și funcționa corespunzător, care permit acestor entități realizarea unui șir de drepturi și exercitarea unui șir de atribuții pe segmentul gestiunii colective.

În aceste condiții, Completul specializat al instanței de apel a menționat că se impune concluzia că este justificată atribuția AGEPI de a efectua controlul în raport cu activitatea acestora în calitate de organizații de gestiune colectivă. Or, scopul controlului activității organizațiilor de gestiune colectivă din Republica Moldova constă în prevenirea încălcării regulilor de gestiune colectivă, responsabilizarea entităților supuse controlului, precum și asigurarea desfășurării unei activități transparente și eficiente de către respectivele organisme.

Astfel, Completul specializat al instanței de apel a conchis că în esență, rolul controlului efectuat de către AGEPI este de a asigura o cât mai deplină conformitate a activității organizației de gestiune colectivă cu prevederile Legii nr. 139/2010, precum și de a garanta un nivel adecvat de protecție a intereselor titularilor dreptului de autor și drepturilor conexe.

Completul desconsideră argumentele apelantei care a susținut, că efectuarea controlului funcționării unor atare entități contravine prevederilor Legii nr. 86 din 11 iunie 2020 cu privire la organizațiile necomerciale, precum și are drept scop lezarea drepturilor și libertăților relevante la caz și garantate de Constituția Republicii Moldova așa cum, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (3) - (5) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010, controlul nu se realizează în raport cu calitatea de asociație obștească a respectivelor entități, dar în raport cu calitatea de organizație de gestiune colectivă.

La caz, Completul specializat al instanței de apel a reținut că controlul realizat de către AGEPI se referă doar la funcționarea lor pe segmentul gestiunii colective și corespunderea activării conform prevederilor Legii nr. 139 din 02 iulie 2010, fiind un control specific, iar reieșind din atribuțiile organizației de gestiune colectivă, chiar și statutul acesteia are și un conținut specific, mai amplu decât cel al unei asociații obștești.

Suplimentar, Completul specializat al instanței de apel a enunțat că atribuțiile AGEPI în calitate de autoritate administrativă centrală care gestionează domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe sunt realizate strict în corespundere cu cadrul legal relevant, respectiv, în activitatea astfel desfășurată nu își arogă careva competențe improprii.

Prin urmare, Completul specializat al instanței de apel a menționat că aceste circumstanțe denotă legalitatea ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr.73 din 17 iunie 2020, așa cum acesta are ca bază inclusiv prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010, potrivit căreia AGEPI efectuează o dată pe an controlul general al activității organizației de gestiune colectivă.

Totodată, Completul specializat al instanței de apel a conchis că corect a fost respinsă de prima instanță și pretenția reclamantei cu privire la obligarea directorului general al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să aprobe prin ordin Instrucțiunea de efectuare a monitorizării activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, or, la caz, s-a constatat că deja există o Instrucțiune de efectuare a monitorizării activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, care a fost aprobată cu respectarea strictă a dispozițiilor legale.

În continuare, Completul specializat al instanței de apel a respins ca fiind neîntemeiată și critica apelantei precum că prima instanța nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, or, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantei exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamantă și în limitele obiectului dedus judecării.

Din considerentele enunțate, Completul specializat al instanței de apel a concluzionat că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

La 30 septembrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” a depus recurs nemotivat (f.d.31, Vol.II), iar la 18 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.34, Vol.II) cât și prin intermediul oficiului poștal (f.d.51, Vol.II) a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurenta a invocat că nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Suplimentar a menționat recurenta că AGEPI a abuzat de art.51 alin.(3) – (5) al Legii nr.139 din 02 iulie 2010 (redacția în vigoare pînă la depunerea cererii de chemare în judecată), deși art.37 alin.2 al Legii nr.114 din 03 iulie 2014 indică clar că prevederile actelor normative se vor aplica în măsura în care nu contravin Legii nr.114 din 03 iulie 2014, iar art.51 alin.(3) – (5) al Legii nr.139 din 02 iulie 2010 cotravine Legii nr.114 din 03 iulie 2014, iar mai nou art.51 alin.(3) – (5) al Legii

nr.139 din 02 iulie 2010 contravine și Legii nr. 86 din 11 iunie 2020 cu privire la organizațiile necomerciale, deoarece art.51 alin.(3) – (5) al Legii nr.139 din 02 iulie 2010n-a fost adus în concordanță la timp cu Legea nr.114 din 03 iulie 2014.

Astfel, a menționat recurenta că Instrucțiunea privind Controlul Activității Organizațiilor de Gestiune Colectivă a Drepturilor Patrimoniale de Autor și/sau Conexa aprobată prin ordinul Directorului General AGEPI nr.169 din 22 august 2016 are la bază art. 51 alin. (3) – (5) al Legii nr.139 din 02 iulie 2010 care e contrar legislației în vigoare, iar ordinul Directorului General AGEPI nr. 73 din 17 iunie 2020 cu privire la efectuarea controlului Activității Organizațiilor de Gestiune Colectivă a Drepturilor Patrimoniale de Autor și/sau Conexa are la bază ordinul Directorului General AGEPI nr.169 din 22 iunie 2016 prin care a fost aprobată Instrucțiunea privind Controlul.

La 21 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, iar la 24 noiembrie 2022 și 21 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea Supremă de Justiție în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, a expediat în adresa Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Asociației Obștești „Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova” copia recursului depus de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright”, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

Prin referința depusă la data de 21 decembrie 2022, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a solicitat respingerea recursului depus de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” împotriva deciziei din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind nemtemeiată, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ca fiind întemeiate și legale (f.d.53/54, Vol.II), iar Asociația Obștească „Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova” nu și-au valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 septembrie 2022, în ședință publică (f.d.23, Vol.II), însă la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Totodată, din actele dosarului se atestă că, decizia motivată din 14 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei prin intermediul poștei

electronice în data de 20 octombrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d.32, Vol.II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat, cât și motivarea recursului în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright”, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru